

C/2026/2435

23.4.2026

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

ze dne 16. prosince 2025

ve věci E-5/25

Rainer Silbernagl v. Universität Liechtenstein

(pracovní právo – nařízení (EU) 2016/679 – článek 38 – propuštění pověřence pro ochranu osobních údajů)

(C/2026/2435)

Ve věci E-5/25, Rainer Silbernagl v. Universität Liechtenstein – ŽÁDOST Soudnímu dvoru podle článku 34 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora podaná Nejvyšším knížecím soudem (*Fürstlicher Oberster Gerichtshof*) ohledně výkladu čl. 38 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), přičemž hlavní otázkou je, zda mohou být pověřenci pro ochranu osobních údajů propuštěni z důvodů, které nesouvisejí s plněním jejich úkolů, vynesl Soudní dvůr ve složení Páll Hreinsson, předseda, Bernd Hammermann a Michael Reiersen (soudce-zpravodaj), soudci, dne 16. prosince 2025 rozsudek, jehož výrok zní:

- 1) Druhá věta čl. 38 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání vnitrostátnímu ustanovení, podle kterého může veřejný subjekt ukončit pracovní smlouvu svého pověřence pro ochranu osobních údajů bez oprávněného důvodu, pokud k tomuto ukončení nedošlo v důsledku plnění úkolů pověřence pro ochranu osobních údajů, ani vnitrostátnímu ustanovení, podle kterého může veřejný subjekt ukončit uvedenou pracovní smlouvu pouze z oprávněného důvodu, pokud taková právní úprava neohrožuje dosažení cílů uvedeného nařízení.
- 2) Druhá věta čl. 38 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 musí být vykládána v tom smyslu, že pojem „propuštěn“ zahrnuje mimo jiné ukončení pracovní smlouvy ze strany zaměstnavatele pověřence pro ochranu osobních údajů.
- 3) Druhá věta čl. 38 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 musí být vykládána v tom smyslu, že vnitrostátní soudy jsou povinny vykládat a uplatňovat relevantní ustanovení vnitrostátního práva v co největším možném rozsahu tak, že je možné zrušit protiprávní důsledky porušení uvedeného ustanovení. Je však na vnitrostátním právním řádu každého státu EHP, aby určil právní důsledky ukončení pracovní smlouvy pověřence pro ochranu osobních údajů správcem v rozporu s uvedeným ustanovením, jsou-li dodrženy zásady rovnocennosti a efektivity.